

'ความสาว' ถ้าเสียไปง่าย
ก็ไม่ต่างจากดอกไม้ริมทาง

ช่อริมทาง

นิยายรักบ้านนา

Mrs. Lily

บัวริมทาง

นิยายรักบ้านนา

บทประพันธ์ : Mrs.Lily

วางจำหน่าย E-book : พฤศจิกายน 2561

ราคา E-book : 99 บาท

จำหน่ายโดย

ในสวนรักสำนักพิมพ์

เลขที่ 2/22 ม.10 ต.ไชยสอ อ.ชุมแพ จ.ขอนแก่น 40130

โทรศัพท์.080-652-7825

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ 2537

ไม่อนุญาตให้สแกนหนังสือ

หรือคัดลอกเนื้อหาส่วนหนึ่งส่วนใดไปเผยแพร่

เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากสำนักพิมพ์และเจ้าของลิขสิทธิ์แล้วเท่านั้น

...เรียกหน้า...

ผู้ชายเปลือยอกอยู่ตรงหน้าหล่อนเคยเห็นมานานักค่อนัก เพราะคนไร่คนนา ทำนา ชงเบ็ด ก็ล้วนถอดเสื้อกันทั้งนั้น แต่นั่นไม่ใช่จากผู้ชายที่หล่อนมีใจด้วย แค่นี้เห็นกล้ำมเนื้อเป็นมัดๆ ของหน้าท้องที่มีหยาดน้ำรินรดลงตลอดเวลา หน้าอกแน่น ไหล่กว้าง หล่อนก็สะท้อนจนสิ้น

และเมื่อเห็น ไบหน้ายัมกริมของเขา ที่ฉ้ำไปด้วยหยาดฝนไม่ต่างจากหล่อน ไอร้อนก็วูบขึ้นไบหน้า เพราะผมเรียบลูน้านั้น หล่อนจนหล่อนต้องก้มหน้าไม่กล้ามองอีก

‘มองที่ลิบิว ไม่อยากเห็นความรักของพี่เธอ’

เขาพูดพลางประชิดตัวจนอกเขากับอกหล่อนแนบสนิท บัวเดินหน้าไปอีกทาง น่าละอายนัก แม้ฝนจะตกหนักจนพื้นที่ด้านข้างขมุกขมัวไปหมด หว่านี่คือนอกชานบ้าน หล่อนกำลังเปลือยท่อนบนยื่นกอดกับผู้ชาย และหล่อนก็โตพอจะรู้ว่าเรื่องอย่างนี้จะเริ่มต้นจากบรรยากาศเป็นใจแบบนี้

ชาย-หญิง อยู่ด้วยกันในกระท่อมยามฝนตก' ไม่เคยมีพระเอกนางเอกคู่ไหน รอคไปได้ และหล่อนก็จะเป็นรายต่อไป

เมื่ออิทธิกรมีฝีปากมาทาบปัดปากของหล่อนไว้ ทุกสิ่งก็เป็นไปตามใจคิด

บัวหลับตาพริ้ม ยอมให้เขาจูบหล่อน แต่ต้องเนื้อตัว ฟอนเฟ้น และเคล้น คลิ้งไปทั้งร่าง เพราะหล่อนแพ้ใจตัวเองแล้ว หล่อนรักเขาท่วมท้นหัวใจ

จูบแสนหวานละเอียดอยู่ที่ริมฝีปากและบัวก็รับรู้ว่ามีฝ่ามือคิกกายเคลื่อนหลุคไป แล้ว จากนั้นร่างหล่อนก็เขวหวิว หล่อนถูกโอบอุ้มโดยเจ้าของเรือนกายแข็งแรง

จากน้ำฝนที่ตกกระทบเนื้อตัวตลอดเวลา กลายเป็นความแห้ง จากนั้นก็ กลายเป็นความนุ่ม เมื่ออิทธิกรวางร่างเกือบเปลือยของหล่อนบนที่นอนเย็บนุ่มที่หล่อน เย็บเองกับมือ ก่อนที่ร่างเขาจะผละไป

“พีอิท...”

น้ำเสียงติดอยู่แคริมฝีปากทันทีที่หล่อนลืมตาขึ้นมอง เพราะร่างสูงที่ลุกออกไปยืนอยู่ไม่ไกล กำลังปลดกางเกงขายาวผ้าเนื้อคือออกจากกาย หัวทั้งร่างของเขาจึงมีเพียงกางเกงในสีขาว ... ไม่ต่างจากหล่อนเลย

ความหนาวจากลมฝนพัดโถมมาและความหนาวจากหัวใจขณะนี้ทำให้บัวขยับเคลื่อนไปจนซิดติดข้างฝา หล่อนกลัวสิ่งที่จะเกิดขึ้น ทว่าร่างแกร่งที่ย่อกายและคลานเข้าหากลับทำให้หล่อนนิ่งราวภูมินทร์สะกด

บัวไม่รู้ว่าแววตาสื่อความปรารถนารุนแรงจากอิทธิสะกดให้หล่อนหยุดนิ่ง หรือนั่นคือความอยากรู้สิ่งยิ่งใหญ่ในกางเกงในของเขากันแน่ที่ทำให้หล่อนนิ่งอึ้ง รู้ตัวอีกทีร่างเปล่าเปลือยก็ประชิดตัว

“พี่ห!”

หล่อนผนวร้องเมื่ออิทธิกระชากหล่อนเข้าหาพร้อมกับกดหล่อนนอนลง ไม่ทันได้ตั้งตัวทั้งริมฝีปาก ฝ่ามือ กายแกร่งก็สัมผัสหล่อนทุกพื้นที่ที่สามารถทำได้

1

บัวแรกแย้ม

‘บัว’ สาวบ้านนาอุบล หล่อนกำพร้าพ่อตั้งแต่เล็ก มีแม่และยายเป็นผู้ดูแล

ปีนี้บัวอายุย่าง 19 ปี หน้าตาสวยคม ผิดแปลกไปกว่าหญิงสาววัยเดียวกัน ใครๆ ก็ว่าบัวสวยได้พ่อและผิวได้แม่ บัวมีผิวสีน้ำผึ้ง ไม่ดำและไม่ขาว แต่กลับนวลเนียนน่าสัมผัส สีอ่อนอมเหลืองนวลดูน่าผึ้งเดือนห้า

ความสวยของบัวลือเลื่องจนกำนันเคยมาทาบทามไปประกวดนางงามประจำตำบล แต่แม่ไม่ยอมให้ไป เพราะไม่อยากให้บัวต้องใส่ชุดว่ายน้ำหรือพุ่งสั่นให้ใครๆ ดู

ทว่าแม่ก็ซุกซ่อนความสวยของบัวไว้ไม่ได้ ไม่ว่าบัวจะไปไหน ก็จะมีหนุ่มๆ มองเหลียวหลัง แต่เมื่อ 1 เดือนก่อน ทุกอย่างเริ่มเปลี่ยนไป ไม่มี

ใครกล้าแซวหรือทำตัวเกะแกะบัว มากสุดก็มองอย่างเสียดายเท่านั้น เพราะหนึ่งในหนุ่มที่หมายปองบัวก็คือ ‘อิทธิ’

อิทธิหนุ่มหล่อ สูงยาวเข้าดี เรียนจบปริญญาตรีจากกรุงเทพฯ ทั้งยังเป็นลูกชายหัวแก้วหัวแหวนเพียงคนเดียวของกำนันอัฐ เรื่องฐานะเงินทองก็ไม่ต้องพูดถึง อิทธิใช้จ่ายเงินเป็นเบี้ย ทั้งยังลูกน้องไว้ติดสอยห้อยตามตัวเองไม่ต่างจากกำนันผู้เป็นพ่อ

กำนันอัฐมีกิจการหลายอย่าง ทั้งโรงสีข้าว รถยนต์โดยสารเข้าตัวเมือง ทั้งยังเป็นเจ้าของตลาดสดที่ใหญ่ที่สุดในตำบล แค่เก็บค่าเช่าร้าน ค่าแผงผักแผงอาหารในแต่ละเดือนก็ได้หลายหมื่นบาทแล้ว และแม่ของบัวก็เป็นหนึ่งในผู้เช่าแผงขายผัก บัวกับอิทธิจึงได้พบหน้ากันบ่อยครั้ง เพราะอิทธิมาบริหารตลาดแทนพ่อ

ตามธรรมดาของสาวต่างจังหวัดเรียนจบก็แค่มัธยมสาม บัวจึงพอใจในตัวอิทธิโดยง่าย เพราะอิทธิเข้าถึงเย็นถึงและมักจะมีของฝากติดไม้ติดมือมาให้แม่กับยายไม่ได้ขาด

ยุพินถอนหายใจเฮือกใหญ่เมื่อคิดถึงความสัมพันธ์ของอิทธิและบัว หล่อนไม่ชอบใจที่อิทธิเปิดตัวว่าบัวเป็นผู้หญิงของเขา ห้ามใครมายุ่งเกี่ยว แต่หล่อนก็ต้องยอมตามเหตุผลของแม่ว่าบัวโตเป็นสาวแล้ว ถ้ามีคนมา

ชอบและอยู่ในหูดตาผู้ใหญ่ก็ดีกว่าไปลักลอบพบกัน อีกทั้งยังเป็นการดีที่ผู้ชายคนนั้นเป็นอิทธิ เพราะอิทธิพลของกำหนดอันรัฐจะได้กับผู้ชายคนอื่นไม่ให้มาหาเคหาเลยกับบัว

แต่ถึงอย่างนั้นหล่อนก็ยังหนักใจ กลัวประวัติศาสตร์จะซ้ำรอย เพราะพ่อของบัวเป็นชายที่มาเร่ฉายหนังชายหา

ชายคนโก้มาจากกรุงเทพฯ รูปหล่อ แต่งตัวดี และเจ้าคารมเป็นที่สุด แค่มารฉายหนังวันเดียว หล่อนก็ยินยอมมอบความสาวให้เขาเซยชม เขาจึงเห็นหล่อนเป็นแค่ดอกไม้ไร้ค่า เต็ดตมสมใจก็คลายความหอม

คำสัญญาเพียงลมปากไม่มีความจริงสักนิด พ่อค้าหนังเร่จากไปแล้วไปลับ ไปแล้วไม่เคยกลับมาอีกเลย

หล่อนตั้งท้องไม่มีพ่อ นำความอับอายมาให้ครอบครัว หล่อนไม่อยากจะให้ลูกสาวเป็นอย่างหล่อน ถ้าเลือกได้ หล่อนอยากให้บัวตบแต่งกับ 'ไอ้แซม' ลูกชายเพื่อนบ้านแสนดี ที่คอยช่วยเหลือกันมาตลอด

หล่อนดูออกว่าแซมทั้งรักทั้งเทิดทูนบัว ถ้าบัวได้แซมเป็นผัว บัวน่าจะมีความสุขที่สุด เพราะอะไรจะดีไปกว่า "ผัวรัก" เพราะนั่นคือหลักประกัน

ของชีวิตคู่ว่ายังไงเสีย เข็มก็จะทำทุกอย่างให้บัวมีความสุขและสุขสบาย
ทว่าบัวกลับไม่เคยมีใจให้เข็มเลย

“แม่... ฉันอยากให้มันได้กับเจ้าเข็ม”

“แล้วบัวมันจะยอมหรือะ”

“นั่นแหละแม่ที่ฉันหนักใจ”

“เอ็งจะหนักใจทำไม บัวมันโตแล้ว มันเลือกตัวเองได้”

“โอ้แม่... คนรวยเขาจะมาจริงใจอะไรกับมัน”

“อย่าว่าไป แม่เห็นพ่ออิทธิเขาก็ดูรักนังบัวมันจะตาย”

“ยังไม่เสียกันนะสิแม่ ผู้ชายก็แบบนี้ พอยังไม่ได้ก็เที่ยวไรเที่ยวชื่อ
เที่ยวพอได้กันสิ มันก็เปลี่ยนใจไปหาคนอื่น”

“เอ็งนะมันอคติกับพ่ออิทธิเขา”

“โอ้แม่... ฉันจะอคติทำไม มีลูกเขยรวยๆ ฉันก็ชอบเหมือนกัน แต่
เพราะฉันรู้นะสิว่ายังไงเสียกำหนดเขาก็ไม่ให้ลูกชายคนเดียวของเขามา
เอาหนังกัวทำเมียหรือก หรือถ้าได้เป็นเมียจริงๆ ก็คงเป็นได้แค่เมียเก็บ ไม่
มีทางที่เขาจะยกย่อง”

“เอ็งอย่าตีตนไปก่อนไข้ อาจไม่เป็นอย่างที่เอ็งคิดก็ได้ รอดูก่อนไปก่อน”

“ไม่เป็นยังไงล่ะแม่ คนที่ตลาดเขาคุยกันว่ากำนันทาบตามลูกสาวเจ้าของร้านทองไว้ให้พ่ออิทธิแล้วนะ แล้วคุณหนูร้านทองก็เรียนอยู่กรุงเทพฯ เหมือนกัน ปิดเทอมถึงจะกลับมาบ้าน เงินเขาต่อกัน เราจะไปมีปัญญาทำอะไรได้ วันนี้ฉันก็แทบหาเงินจ่ายค่าแฝงไม่ทันแล้ว”

“ก็เอ็งไม่ยอมรับน้ำใจพ่ออิทธิเขานี่นา เขาก็บอกอยู่แล้วว่าไม่ต้องจ่าย เอ็งก็ไม่ต้องไปจ่าย เก็บเงินไว้ซื้อเสื้อผ้าดีๆ ใหนั่งบัวมันใส่ดีกว่า”

“ฉันไม่อยากจะให้ใครคิดว่า ฉันเอาลูกเป็นตัวล่อแม่”

“ตัวล่ออะไรวะ ก็พ่ออิทธิเขารักนั่งบัว เอ็งเป็นว่าที่แม่ยาย ว่าที่ลูกเขยก็ต้องให้ฟรีสิ”

“โอ้แม่... หนูสาวจะรักกันจริงแค่ไหนกัน”

“แล้วถ้าพ่ออิทธิเขารักนั่งบัวจริงๆ ละ”

“รักจริงก็เป็นได้แค่เมียเก็บเท่านั้นแหละแม่ เราจนนะแม่ คนรวยเขาไม่ยากดองกับคนจนหรอก”

ต่างฝ่ายก็ต่างเจ็บไปเพราะนั่นคือความจริงที่สุด กำหนดอัฐไม่มีทางรับบัวเป็นเมียลูกชายออกหน้าออกตาแน่นอน แต่ตอนนี้ไม่ห้ามเพราะรู้อยู่แล้วว่าน้ำเชื้อขวย่าเอาเรือไปขวาง รอให้น้ำแห้งขอต เรือก็หยุดอยู่กับที่เองจะดีเสียกว่า

“แล้วลูกร้านทอง เอ็งเคยเห็นหรือเปล่าล่ะ หน้าตาเป็นยังไง”

ยุพินถอนใจหนักๆ กับคำถามของแม่ หล่อนนึกถึงหน้าตาจิ้มลิ้มพริ้มเพราของลูกสาวร้านทอง จริงอยู่ที่บัวสวยกว่ามาก เพราะทางนั้นขาวๆ หมวยๆ แต่บัวสวยคมขำใครเห็นใครก็รักชอบบาดตาชายทุกคน แต่ถ้าบัวไม่สาวแล้วล่ะ สันดานผู้ชายมันย่อมชอบของใหม่ของสดมากกว่า แล้วจริตจะกร้านของสาวเมืองกรุงกับสาวชาวบ้านอย่างบัว หล่อนเองที่เป็นแม่ ยังคิดว่าอิทธิย่อมต้องสนใจทางนั้นมากกว่าแน่

“ว่าไงล่ะนั่งพิน ลูกร้านทองนั้นสวยหรือเปล่า ถ้าไม่สวยซ้ำจะได้เบาใจ”

“ก็หน้าตาจิ้มลิ้มแบบถ้ำแก่เหนียนนั่นแหละแม่ ขาวหมวย ปากนิดจมูกหน้อย”

“ก็แค่อัจฉริยะ ไม่สวยเท่าหลานข้าหรืออก นังบัวนะมันสวยเกินใครใน ตำบล ไม่อย่างนั้นพ่อกำนันจะมาทาบตามมันไปประกวดนางงามทำไม”

“แต่ความสวยมันไม่จีรังหรืออกนะแม่ วันหนึ่งนังบัวมันก็ต้องหมดสวย ถึงตอนนั้นจะทำยังงัยละ”

“ก็ตอนนั้นมันสวย เอ็งก็ให้มันกอบโกยไว้สิ”

“แม่! ทำไมแม่พูดอย่างนั้น ฉันไม่ขายลูกกินนะ”

“อย่ามาทำเสียงดั่งตัดจิตใส่ข้า ก็เอ็งพูดเองว่าพ่อกำนันไม่มีทาง ยอมรับนังบัวมันเป็นสะใภ้ เอ็งก็ต้องให้มันกอบโกยไว้สิ อย่างน้อยก็ให้มัน ได้สมบัติติดตัว หรือถ้าเขาเต็มใจเลี้ยงมันเป็นน้อยเป็นเก็บ ข้าก็ไม่เห็นจะ แปลก บ้านไหนๆ ก็มีเมียน้อยเมียเก็บกันทั้งนั้น คนรวยทำอะไรก็ไม่น่า เกลียดหรืออก”

“ฉันไม่มีทางยอมหรืออก ฉันจะให้นังบัวมันแต่งงานกับไอ้ซำม จะแยกมัน จากพ่ออิทธิให้ได้”

ยุพินกัดปากตัวเองแน่น แม้คำของแม่จะจริง แต่หล่อนจะไม่ยอมให้ บัวต้องมีสถานะนั้น

“อ้อ! ข้าเอาใจช่วย หวังว่าเอ็งจะทำได้ทันนะ”

แม่พูดพลางหยิบผ้ามาปิดกวาดแคร์ไม่ใ้แต่ริยมจะนอนรับลมยาม
บ่าย

“แล้วนี่หงับัวมันไปไหนแม่ มาตั้งนานยังไม่เห็นเลย”

“ก็เอ็งใช้มันไปเก็บสายบัวที่ปลายนาโน้นไม่ใช่เรอะ เพิ่งไปก่อนเอ็ง
มาได้ครู่เดียวนี้แหละ มันว่าจะดักปลามาให้เอ็งแกงส้มสายบัวด้วย”

แม่พูดพลางล้มตัวลงนอนตะแคงข้างหันหลังให้ ยุพินถอนใจส่าย
หน้าระอากับความคิดของแม่ที่อยากได้เงินของอิทธิ ก่อนจะชะเง้อมองที่
ปลายนาลิบๆ มองฟ้ายังมีแดดส่อง ส่ายหน้าอีกครั้งก่อนจะก้าวไปในครวั

เสียงผีเท้าลูกสาวก้าวอาดๆ ไปในครวัทำให้ยายพรกระหึ่มยิ้ม
เพราะบัวไปที่ปลายนาตั้งแต่เช้าตรู่ หลังจากที่ยุพินออกไปชายผัก

ตอนไปก็ไปคนเดียว แต่ยามสายพ่ออิทธิมาหา แกก็แค่ชี้ทางว่าบัว
มันไปเก็บสายบัวให้แม่มันเอาไปขายที่ตลาดเช้าพรุ่งนี้ พ่ออิทธิก็บอกให้
ลูกน้องกลับไปก่อน ประเดี๋ยวจะโทรศัพท์ตาม จากนั้นก็เดินยิ้มกริ่มตามไป
ที่ปลายนาอีกคน และนี่ก็บ่ายคล้อย

ปานนี้ข้าวสุกของคองกลายเป็นข้าวสารเรียบร้อย คิดแล้วยายพรก็ยิ่ง
ยิ้มกริ่ม งานนี้ถ้าแกอยากได้อะไร หลานเขยก็ต้องเอามาประเคนให้ทุก

อย่าง ยิ่งคิดก็ยิ่งถูกใจจนต้องเอามือป้องปากกันเสียงหัวเราะคิกคักเล็ด
ลอด

ณ สวนป่าท้ายหมู่บ้านและเป็นปลายนาของยุพิน

ละอองฝนที่โปรยปรายลงมาอย่างไม่มีเค้ามาก่อน ทำให้ชายหนุ่ม
หญิงสาวที่เดินจูงมือต้องพากันวิ่งไปให้ถึงกระท่อมให้เร็วที่สุด ทว่าคนด้าน
หน้าที่หยุดวิ่งกะทันหันก็ทำให้คนวิ่งตามชนแผ่นหลัง และทำท่าจะสิ้นลัม
กับความฉ่ำแฉะของหยาดน้ำ ทว่าคนด้านหน้าก็ไวกว่า หันมาตัวรัดเอว
คอด ดึงเข้าหาตัว

ดวงตาสวยหวานของบัวเบิกกว้าง หล่อนตากับสถานการณ์
ตรงหน้า เพราะอิทธิไม่เคยทำสิ่งใดกับหล่อนมากไปกว่าจับมือ ทว่าตอนนี้
สีหน้าเขาไม่บอกแบบนั้น

อ้อมแขนที่รัดแน่น ดันอกอวบของหล่อนแนบชิดกับเขา

ใบหน้าของชายที่หล่อนรัก เครื่องขริม ไม่หยอกเย้าเหมือนเมื่อครู่
และสายตาของเขา ... นี่ไม่ใช่อิทธิที่หล่อนรู้จักเลย

“ฟীท...”

เพียงเท่านั้นที่บัวได้พูดออกมา เพราะเมื่อริมฝีปากอุ่นวาบฉกทาบลงมา น้ำเสียงก็ถูกเก็บกลืนไว้แต่ภายใน รวมทั้งความผิดชอบชั่วดีทั้งหมดก็ถูกขังลึมปิดตาย

บัวรู้สึกเหมือนหล่อนล่องลอย ร่างกายเบาหวิว ซาบซ่านไปกับรสจวบเร้าร้อน หล่อนไม่ได้สนใจหยาดฝนที่เทกระหน่ำลงมา หล่อนไม่ได้ใส่ใจว่าพื้นที่ยืนอยู่นี้จะเปียกจะชื้นหรือมีน้ำไหลผ่านขาไป หล่อนไม่ได้ใส่ใจกับอะไรเลย

สมองของหล่อนว่างเปล่า หลับตาพร้อมยินยอมให้อิทธิประคองหล่อนนอนราบบนพื้นดินโดยง่าย

เสื้อผ้าแนบเนื้อจากหยาดฝน เนื้อตัวเประอะเปื้อนโคลนตมเพราะทอดกายนอนราบ แต่นั่นบัวไม่รับรู้ หล่อนรู้เพียงว่าหล่อนกำลังลอยขึ้นสวรรค์โดยมีอิทธิเป็นคนจับจูง

เนื้อตัวหล่อนร้อนผ่าวจนหยาดฝนทำอะไรไม่ได้ ยามฝ่ามือลูกชายกำนั้นแตะต้องตัวหล่อน ตรงนั้นคล้ายมีไฟนาบให้หล่อนร้อนเร้าจนต้อง

แอนด์ตัวเข้าหาฝ่ามือเขามากขึ้น และเมื่อใบหน้าหล่อเหลาคลอเคลียจากต้น
คองลงมาที่ทรวงอก หล่อนก็แอนด์อกอวบให้เขาตูดกลืนอย่างลึมอาย

“อา... พี่อิท”

หล่อนอ้าปากเปล่งคำนั้นออกมา รับรู้รสชาติที่ฝนตกลึบปาก แต่
ไม่มีสิ่งใดหยุดหล่อนได้อีกแล้ว

“อ้อ... พี่อิท...”

หล่อนสะท้อนแอนด์อกสู้อิทธิที่แทรกเข้ามาในเสี้ยวตัวบางฉ่ำน้า
แค่ฝ่ามือเขาสัมผัสกับความอวบใหญ่และแตะปลายนิ้วเบาๆ ที่ปลายยอด
แข็งเป็นไต หล่อนก็ต้องบิดกายด้วยความช่่านเสียว

จากนั้นเสี้ยวนี้ก็ถูกรั้งขึ้นมากองอยู่เหนืออก รวมทั้งเสี้ยวชั้นในที่ถูก
ถกขึ้นไม่ไยดี อกอวบใหญ่ก็ถูกบีบเคล้นหนักมือ จมูกสุดดมไล่ไปตามผิวฉ่ำน้า
น้ำ ปลายนิ้วแตะและบีบบนปลายยอดอย่างแผ่วเบา ก่อนจะกลายเป็นช่่าน
ขี้ นั้นทำให้หล่อนละล่่าสะล่่าเปล่งเสียงร้อง

“อะ! อ้อ... พี่อิท... พี่อิท... อ้อ... เจ็บ... เจ็บ... อะ อา...”

หล่อนร้องได้ 2 เจ็บ ริมฝีปากของอิทธิก็อ้าอมปลายยอดของหล่อน
ไว้ นั้นกลับกลายเป็นความเสียววิ่งแล่นไปทั้งร่างจนหล่อนต้องแอนด์อกหา

ต้นขาบดเบียดกันแน่นขีด เพราะอาการเจ็บจี๊ดราวใครเอามดละเอียดมา
ปล่อยไว้ทั้งรัง หรือไม่มีใครมาก่อกองไฟอ่อนๆ เอาไว้ เพราะหล่อนอยาก
ให้อิทธิเคลื่อนใบหน้าลงไป

“อา... พี่อิท... ซีด...”

อิทธิเคลื่อนใบหน้าออกจากทรงอก เขาคร่อมทับร่างของหล่อน
เอาไว้ นั้นทำให้หล่อนได้สติ จึงกอดแขนปิดอกอวบเอาไว้ หันหน้าหนีไป
อีกทางด้วยไม่อาจสู้สายตาเขา ทว่าเขากลับเขยคางให้หล่อนหันหน้ามา

“บัว... บัวสวยเหลือเกินรู้มั๊ย ทั้งสวยทั้งหอม ทั้ง... หวานมาก”

เสียงสั้นกระเส้าท่ามกลางสายฝน ทว่าหล่อนกลับได้ยินชัด

“ขอพี่กินบัวทั้งตัวได้มั๊ย พี่อยากชิมความหวาน”

ลิ้นของเขาที่แลบออกมา ก่อนจะฉกวาบที่ปากของหล่อน นั้นบัว
ไม่ได้ตอบเลย ทว่าทั้งปากและลิ้นที่ยอมให้เขาเข้ามาครอบครองคือ
คำตอบอยู่แล้ว

จูบดูดดื่มเร้าร้อนรุนแรงรุ่มเร้ากลางดินกลางสายฝนจนหล่อน
หลับตาพร้อมยอมทุกอย่างแล้ว ไม่ว่าจะอิทธิจะทำยังไงกับหล่อน หล่อนก็
พร้อมทุกอย่าง

อิทธิประคองหล่อนให้ลุกขึ้น หล่อนดึงเสื่อยัดลงมาปิดกอบใบใหญ่ ทว่าเสื่อชั้นในหลุดลู่ยพาตอยู่ที่คอก็ทำให้เสื่อยัดฉ่ำน้ำปิดกอบหล่อนก็ เหมือนไม้ปิด เพราะความใสของเนื้อผ้าทำให้เห็นทุกสิ่ง ยิ่งตุ้มไตพุ่งแข็ง นั้นยิ่งเด่นเตะตา

อิทธิจ้องมองอกอวบจนหล่อนอาย ก่อนที่เขาจะก้มหน้ามาหา อ้า ปากแล้วคาบหัวนมหล่อนดูตุนเบาๆ

“พี่อิท...”

“ไปที่กระท่อมกันนะ”

หล่อนพยักหน้ายอมให้เขาพาเดินตรงไปยังกระท่อมของบ้านหล่อน ที่อยู่ไม่ไกล